

EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 18.10.2013
COM(2013) 732 final

2011/0194 (COD)

**KOMISJONI TEATIS
EUROOPA PARLAMENDILE,**

mis on esitatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõike 6 alusel

ning milles käsitletakse

**nõukogu seisukohta seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr .../2013
kalandus- ja vesiviljelustoodete turu ühise korralduse kohta, millega muudetakse
nõukogu määrusi (EÜ) nr 1184/2006 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks
nõukogu määrus (EÜ) nr 104/2000**

**KOMISJONI TEATIS
EUROOPA PARLAMENDILE,**

mis on esitatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõike 6 alusel

ning milles käsitletakse

**nõukogu seisukohta seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr .../2013
kalandus- ja vesiviljelustoodete turu ühise korralduse kohta, millega muudetakse
nõukogu määrusi (EÜ) nr 1184/2006 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks
nõukogu määrus (EÜ) nr 104/2000**

1. TAUST

Ettepaneku Euroopa Parlamendile ja nõukogule edastamise kuupäev 13. juuli 2011.
(dokument KOM(2011) 416 (lõplik) – 2011/0194 (COD):

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamuse kuupäev: 28. märts 2012.

Regioonide Komitee arvamuse kuupäev: 4. mai 2012.

Euroopa Parlamendi seisukoha kuupäev, esimene lugemine: 12. september 2012.

Muudetud ettepaneku edastamise kuupäev: .

Nõukogu seisukoha vastuvõtmise kuupäev: 17. oktoober 2013.

2. KOMISJONI ETTEPANEKU EESMÄRK

Käesoleva ettepaneku eesmärk on aidata kaasa ühise kalanduspoliitika reformi eesmärkide saavutamisele, eelkõige kalanduse ja vesiviljeluse säästva majandamise valdkonnas. Kalandus- ja vesiviljelustoodete turu ühise korralduse eesmärk on lihtsustada olemasolevaid õigusakte ning vähendada halduskoormust, rakendada uus sekkumisloogika, suurendada tootjaorganisatsioonide rolli ja anda tarbijatele paremat teavet.

3. MÄRKUSED NÕUKOGU SEISUKOHA KOHTA

3.1. Üldised märkused nõukogu seisukoha kohta

Komisjon nõustub nõukogu seisukohaga, kuna Euroopa Parlamendi ja nõukogu vahel saavutatud poliitilises kompromisskokkuleppes järgitakse komisjoni ettepaneku põhisuundi, nimelt 1) õigusaktide, menetluste ja aruandluskohustuste lihtsustamine ning ettevõtjate, liikmesriikide ametiasutuste ja komisjoni halduskoormuse vähendamine, 2) kala turgudel eemaldamise mehhanismide viivitamatu kõrvaldamine ja ühtse ladustusabi mehhanismi kasutuselevõtt inimtoiduks ette nähtud kalatoodete puhul, 3) tootjaorganisatsioonidele täiendavate õiguste andmine osalemiseks ühises planeerimises ning kalanduse ja vesiviljeluse majandamises, et saavutada säästva kalanduse ja vesiviljeluse poliitika eesmärgid, mis muu hulgas hõlmavad tagasiheite kõrvaldamist.

3.2. Euroopa Parlamendi poolt esimesel lugemisel tehtud muudatusettepanekud:

Euroopa Parlament esitas 146 muudatusettepanekut komisjoni ettepaneku kõikide osade kohta. Euroopa Parlamendi muudatusettepanekud vaadati ja arutati läbi kolmepoolsete kohtumiste käigus. Mõningaid muudatusettepanekuid on nõukogu esimese lugemise seisukohas täielikult arvesse võetud. See kehtib muudatusettepanekute 1, 7, 30, 89, 104, 130, 131 ja 134 suhtes ning kalapüügivahendeid käsitleva muudatusettepaneku suhtes.

Enamiku Euroopa Parlamendi muudatusettepanekute puhul on nõukogu seisukoht esitatud viisil, mis väljendab üldist nõusolekut parlamendi seisukohtadega. See kehib muudatusettepanekute 2, 3, 23, 27, 29, 32, 36, 38, 39, 74, 97, 111, 113, 128, 133, 135 ja 139 suhtes. Muudatusettepanekus 123 pannakse komisjonile kohustus esitada teostatavusaruanne ökomärgise süsteemiga seotud võimaluste kohta.

Muudatusettepanekutes 43 ja 44 jäetakse eelnõust välja meede, mis on seotud tootjaorganisatsioonide lossitud toodete tasuta jagamisega heategevuslikul eesmärgil.

3.3. Nõukogu esitatud uued sätted ja komisjoni seisukoht

Nõukogu esitas uued sätted tootjaorganisatsioonide ja tootmisharudevaheliste organisatsioonide toimimise (uus artikkel 18a), kohustusliku teabe (artikli 42 punktid 2–5) ja heakskiidetud tootenimetuste (artikli 43 punktid 2 ja 3) kohta.

Nõukogu jättis välja ühisfondi käsitleva artikli 38.

Komisjon on nõus eespool nimetatud muudatused vastu võtma, kuna need ei ole vastuolus komisjoni ettepaneku peamise eesmärgiga. Siiski avaldab komisjon kahetsust, et tema ettepanekust on välja on jäetud neli artiklit delegeeritud õigusaktide kohta, mis oleks võimaldanud komisjonil pidevalt muutuvale turuolukorrale paindlikult reageerida ning lisada rohkem tehnilisi detaile eeskirjadesse, mis võetakse vastu selleks, et anda kalandussektorile üksikasjalikumat teavet kohustuste kohta, mida nad peavad täitma (artikkel 24, milles käsitletakse tootjaorganisatsioonide tunnustamise tingimuste ja liikmesriikide teostatavate kontrollide suhtes kohaldatavaid eeskirju, artikkel 33, milles käsitletakse tootmis- ja turustamiskavade sisu, artikkel 41, milles määratakse kindlaks ühiste turustusnormide mõiste, ning artikkel 46, milles käsitletakse tarbijatele antavat kohustuslikku teavet ning miinimumnõuete kehtestamist vabatahtliku teabe suhtes).

Nõukogu lisas ka uue artikli 53a, milles käsitletakse ühiste turustusnormide kehtestamisega seotud olemasolevate eeskirjade jätkuvat kohaldamist. Kuna turustusnormide kindlaksmääramist käsitlevad delegeeritud õigusaktid puuduvad, on kõnealust sätet vaja selleks, et sätestada olemasolevate eeskirjade jätkuv kohaldamine.

3.4. Esimesel lugemisel seisukoha vastuvõtmisel tekkinud raskused ja komisjoni seisukoht sellega seoses

Läbirääkimiste lõpuleviimise käigus on kaasseadusandjad laiendanud rakendusvolitusi nii, et need hõlmaksid tootjaorganisatsioonide tunnustamise puhul avalduse vormi ning tootmis- ja turustamiskavade puhul vormingut ja struktuuri. Komisjon võib rakendusvolituste laiendamisega nõustuda, kuna sellega ei lisata asjaomasele kaasotsustamise teel menetletavale õigusaktile uusi sätteid, vaid hõlbustatakse ühise turukorralduse ühtset rakendamist.

Komisjon on seisukohal, et ühise turukorralduse reformi rakendamise käigus on jäetud kasutamata võimalus anda tarbijatele veelgi täpsemat teavet kalandus- ja vesiviljelustoodete kohta, jättes välja püügikuupäeva/väljapüügikuupäeva käsitlevad sätted ning konserveeritud ja toiduks valmistatud toodete suhtes kohaldatavaid märgistusnõudeid (tootenimetused ja toodete päritolu) käsitlevad sätted.

4. KOKKUVÕTE

Komisjon võib nõustuda nõukogu seisukohaga, mis on Euroopa Parlamendiga peetud läbirääkimiste tulemus. Sellele vaatamata teeb komisjon teatavate märgistamist käsitlevate sätete kohta järgmise avalduse.

Komisjon väljendab kahetsust, et kaasseadusandjate vahelises kokkuleppes on komisjoni ettepanekust välja jäetud kohustus viidata kalandustoodete märgistuses püügikuupäevale ja vesiviljelustoodete märgistuses väljapüügikuupäevale. Komisjon leiab, et need kuupäevad annavad tarbijatele olulist teavet. Püügi- ja väljapüügikuupäevale viitamisest oleks selgelt kasu liidu väikekaluritele ja väikepõllumajandustootjatele ning see aitaks edendada kalandus- ja vesiviljelustoodete lühikesi tarneahelaid. Samuti avaldab komisjon kahetsust, et kaasseadusandjad on konserveeritud ja toiduks valmistatud toodete puhul jätnud komisjoni ettepanekust välja teatavate märgistamisnõuete (st kaubanimi, tootmismeetod ja lähtekoht) kohaldamise. Komisjon leiab, et need nõuded vastavad üldsuse kasvavale nõudlusele konserveeritud ja toiduks valmistatud toodete koostist käsitleva teabe järele. See küsimus on oluline ka liidu toodangu usaldusväärsuse ja väärtuse seisukohalt.

Komisjon soovib veel kord rõhutada, et eespool nimetatud, komisjoni ettepanekus esitatud märgistamise parandamist käsitlevad sätted ei põhjustaks kalandussektorile ebaproportsionaalset koormust, kuna need tuginevad olemasolevatele jälgitavuse nõuetele.

Komisjon ei nõustu muudatusega, mille õiguskeele eksperdid tegid kalandus- ja vesiviljelustoodete turu ühist korraldust käsitleva komisjoni ettepaneku (mille tekst oli heaks kiidetud 8. mai 2013. aasta mitteametliku kolmepoolse kohtumise käigus saavutatud poliitilise kokkuleppe raames) artikli 42 lõike 1 punktis e (dokumendi 12005/13 uue artikli 35 lõike 1 punkt e). Komisjon on seisukohal, et 8. mai 2013. aasta mitteametlikul kolmepoolsel kohtumisel saavutatud kokkuleppe kohaselt peaks kõikidel artikli 42 lõikes 1 (dokumendi 12005/13 uue artikli 35 lõikes 1) osutatud kalandus- ja vesiviljelustoodetel, mis lõpptarbija jaoks müüki antakse, olema nõuetekohane märgistus või etikett minimaalse säilivusaja kuupäevaga ilma täiendavate tingimusteta. Sõnade „vajaduse korral” lisamine artikli 42 lõike 1 punktile e (dokumendi 12005/13 uue artikli 35 lõike 1 punkt e) põhjustab õiguslikku ebakindlust ja takistab saavutamast eesmärki, mis hõlmab tarbijatele suurema läbipaistvuse tagamist.